

ע"פ 17977/07/17 - מדינת ישראל, הוועדה המקומית לתכנון ובנייה בירושלים נגד מוחמד רבאיעה

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי
בירושלים

ע"פ 17977-07-17

תאריך: כ"ח אב תשע"ז, 20 אוגוסט 2017

בפני: כב' הרשם אלכסנדר רון

בעניין:

מדינת ישראל

הוועדה המקומית לתכנון ובנייה בירושלים

ע"י נציג היועץ המשפטי לממשלה

באמצעות הלשכה המשפטית בעיריית ירושלים המבקשת

נגד

מוחמד רבאיעה ע"י ב"כ עו"ד גיאת נאסר המשיב

החלטה

1. החלטה בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור.
2. ברקע, החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים (כבוד השופט אמיר דהאן) מיום 16.3.2017 ולפיה אושרה למשיב ארכה לביצוע צו הריסה בהתאם לסעיף 207 לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה - 1965, וזאת עד ליום 16.3.18.
3. לדברי ב"כ המבקשת בסעיף 3 לבקשה: "ככל הנראה בשל טעות משרדית חמקה מעיני המבקשת החלטת בית המשפט מיום 23.3.17 המאריכה את המועד לביצוע הצו. ויצוין, כי נציגי המבקשת מטפלים בכמות אדירה של כ - 4000 בקשות למתן ארכה.. והעומס האדיר במוטל על כתפי נציגי המבקשת גורם לעיתים לטעויות טכניות כפי שקרה במקרה דנן".
4. עוד לדברי המבקשת כאמור בסעיף 4 לבקשתה: "קיים אינטרס ציבורי גדול בברור הסוגיה העומדת בתיק זה ואין מקום להתיר בניה לא חוקית העומדת על תילה במשך יותר מ - 15 שנה מבלי שהוכשרה עד היום ובמלי שקיים הליך תכנוני...".

5. ב"כ המשיב, מתנגד למבוקש. לדבריו, המועד האחרון להגשת ערעור היה בתאריך 30.4.17; בקשה זו הוגשה בשיהוי ניכר אף לאחר מכן וכלשונו בסעיף 9 לתגובתו: "אכן, הארכת מועד להגשת ערעור בהליך פלילי קלה יותר מאשר בהליך אזרחי, ואולם הדברים נכונים ככל שמדובר בבקשה לארכת מועד המוגשת על ידי הנאשם, להבדיל מהגשת בקשה לארכת מועד על ידי המדינה. בעוד שפסיקה נוטה להקל לגבי בקשות של נאשמים, הרי היא מקפידה עד מאוד לגבי המועדים והטעמים ככל שמדובר בבקשות שמוגשות על ידי המדינה".

6. בית המשפט העליון, בפסיקתו מהימים האחרונים, קבע כי: -

כלל הוא, כי בית המשפט רשאי להאריך את המועד להגשת הליך ערעורי בפלילים.. על פי הפסיקה, לצורך מתן ארכה בפלילים לא נדרש מבקש הארכה להציג 'טעם מיוחד' (אמת המידה להארכת מועד בהליכים אזרחיים) ודי כי יבסס קיומו של 'טעם ממשי המניח את הדעת'. בהקשר זה ישקול בית המשפט, בין היתר, את משך האיחור; את ההצדקה הנטענת לאיחור; ואת סיכויי הלכאורים של ההליך העיקרי (ראו בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל (25.07.2006); בש"פ 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל (11.08.2009). ודוק: על אף הגישה המקלה בהשוואה להארכת מועד להגשת הליכים אזרחיים, הכלל הוא שגם בהליכים פליליים יש להקפיד על קיום המועדים הנקובים בדין, וממילא הארכת מועד לא תינתן כבדבר שבשגרה" [בשפ 5341/17 פלוני נ' מדינת ישראל, 17.7.2017].

ואולם, אפילו טעם ממשי המניח את הדעת, אין בנמצא. תקלה מזכירותית בשורה של תיקים אינה בגדר זה, ודווקא ככל שטוענת המבקשת לקריטיות שבדבר, כך תמוהה יותר עמדתה.

7. ובענייננו. משך האיחור ניכר וממשי - למעלה מחודשיים מגמר המועד החוקי האחרון להגשת הערעור; וכאמור, לא מצאתי לקבל את הטענה כי בשל 'טעות משרדית' יש משום הצדקה מבוררת לאיחור.

8. ואף התמונה הכללית מצדדת במסקנה זו. כפי שאף עולה מהבקשה עצמה, המדובר ב"בנייה לא חוקית העומדת על תילה במשך יותר מ - 15 שנה מבלי שהוכשרה עד היום ובלי שקיים הליך תכנוני" (סעיף 4 לבקשה). אף ככל שבית משפט זה היה נעתר למבוקש, ובשים לב לפגרה ולחגים שפתח,

הכרעה בערעור ספק אם היתה מתקבלת עד למועד המארך שנקצב לביצוע צו ההריסה (ושכלפיו מופנות טענות המבקשת). ממילא, אפילו יארך המועד, יישמע הערעור, ואפילו יתקבל, עד שיינתן פסק דין, כמעט והגענו למועד ההריסה על פי פסיקת בית משפט קמא. בניין ללא היתר, דבר חמור ביותר כשלעצמו, אם ייכנס לתוקפו הצו להריסתו בעקבות קבלת ערעור בנסיבות כאמור, או במרץ, אין ההבדל ניכר.

משכך, הטעם בבקשה עצמה, מוגבל בהיקפו.

9. סוף דבר, הבקשה נדחית.

10. ולכל היותר אלוה פסיקתי זו בהערה, כי ככל שיסבור בעל דין לבקש ארכות נוספות, ופשיטא שאין לי עמדה בעניין, ראוי לבית משפט קמא לשקול בדבר בקפידה הנדרשת, תוך מתן משקל ממשי לשאלה האם בפניו ראשית ראיה למהלך תכנוני ממשי וריאלי.

ניתנה היום, כ"ח אב תשע"ז, 20 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.